

Pestprotocol Prinses Julianaschool

Dit PESTPROTOCOL heeft als doel:

“Alle kinderen moeten zich in hun basisschoolperiode veilig voelen, zodat zij zich optimaal kunnen ontwikkelen”

Door regels en afspraken zichtbaar te maken kunnen kinderen en volwassenen, als er zich ongewenste situaties voordoen, elkaar aanspreken op deze regels en afspraken. Dat vraagt wel, dat wij kinderen leren zich assertief op te stellen.

Door elkaar te steunen en wederzijds respect te tonen stellen we alle kinderen in de gelegenheid om met veel plezier naar school te gaan!

Leerkrachten en ouders uit de medezeggenschapsraad onderschrijven gezamenlijk dit PESTPROTOCOL.

Het probleem dat pesten heet

De piek van het pesten ligt tussen 10 en 14 jaar, maar ook in lagere en hogere groepen wordt er gepest.

Pestacties kunnen o.a. zijn:

- Altijd een bijnaam, nooit bij de eigen naam noemen;
- Zogenaamde leuke opmerkingen maken over een klasgenoot;
- Een klasgenoot voortdurend ergens de schuld van geven;
- Briefjes doorgeven;
- Beledigen;
- Opmerkingen maken over kleding;
- Roddelen;
- Isoleren;
- Buiten school opwachten, slaan of schoppen;
- Op weg naar huis achterna rijden;
- Naar het huis van het slachtoffer gaan;
- Bezittingen afpakken;
- Schelden of schreeuwen tegen het slachtoffer;
- Via internet

Deze lijst kan nog verder worden uitgebreid: je kunt het zo gek niet bedenken of volwassenen en dus ook leerlingen hebben het bedacht. Leerkrachten en ouders moeten daarom alert zijn op de manier waarop kinderen met elkaar omgaan en duidelijk stelling nemen wanneer bepaalde gedragingen hun norm overschrijden.

Zonder dat een kind letterlijk zegt dat het gepest wordt, kunnen de onderstaande signalen op pesten duiden:

- Vaak alleen staan in de pauze;
- Tijdens de pauze bij de pleinwacht gaan staan;
- Een spel is “toevallig” steeds net begonnen als hij of zij erbij komt;
- Vaak alleen met jongere kinderen spelen;
- Niet naar buiten willen op school;
- Zuchten, piepen en steunen van andere kinderen, als het betreffende kind een idee oppert, dat wel geaccepteerd zou worden indien een ander kind dat idee aangedragen zou hebben;
- Niet meer naar school willen, of aangeven zich ziek te voelen;
- Bepaalde kleren niet meer aan willen hebben naar school, de club, of...;
- Gauw boos of prikkelbaar zijn;
- Niet meer buiten willen spelen en zich opsluiten in huis;
- Niet (meer) worden uitgenodigd op partijtjes van klasgenoten;
- Veel geroddel in de groep;
- Andere kinderen laten zich negatief uit over familieleden van het gepeste kind;
- Andere kinderen vinden alles maar stom van het betreffende kind, m.b.t. kleding, haardracht, keuze van rugzak, enz.;
- Andere kinderen reageren negatiever op een fout van het kind dan ze zouden doen bij hun andere klasgenoten.

Als je één of meer van deze signalen oppikt *kan* het kind gepest worden, maar het hoeft niet. Vraag aan het kind of je vermoeden m.b.t. het pesten klopt, of dat er “iets” anders aan de hand is. Ook bij een ontkenning is het goed om tegen het kind te zeggen, dat hij of zij altijd welkom is, indien er problemen zijn.

Pesten of plagen?

Ieder moet het verschil weten tussen plagen en pesten:

De begrippen plagen en pesten worden regelmatig door elkaar gebruikt. Toch bestaat er een duidelijk verschil.

Plagen gebeurt incidenteel. De een zegt iets, de ander zegt iets terug. Het gebeurt op basis van gelijkheid en respect voor elkaar. Niemand delft het onderspit. Plagen mag. Sterker nog: plagen móet. Het is goed voor de sociaal-emotionele ontwikkeling, stimuleert het relativeringsvermogen.

Bij pesten ligt dat anders. Dan is er sprake van machtsongelijkheid en wordt de pester winnaar en het getreiterde kind verliezer. Pesten is het afreageren van agressie of eigen onvermogen op een mindere in de groep, het zondebok-effect.

Pesten op school: Hoe ga je er mee om?

Pesten komt helaas op iedere school voor, ook bij ons. Het is een probleem dat wij onder ogen zien en op onze school serieus aan willen pakken.

Daar zijn wel enkele voorwaarden aan verbonden:

Voorwaarden

- *Pesten moet als probleem worden gezien door alle direct betrokken partijen: leerlingen (gepeste kinderen, pesters en de zwijgende groep), leerkrachten en de ouders/ verzorgers (hierna genoemd: ouders)*
- *De school moet proberen pestproblemen te voorkomen. Los van het feit of pesten wel of niet aan de orde is, moet het onderwerp pesten met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt, waarna met hen regels worden vastgesteld.*
- *Wij gaan uit van onze basisregel: “Voor groot en klein zullen we aardig zijn”. De invulling van deze regel wordt op het niveau van de groep aan het begin van het jaar besproken. Afspraken daarover met de groep worden zichtbaar opgehangen in de klas en regelmatig geëvalueerd. In situaties van “pestgedrag” wordt teruggekoppeld naar deze afspraken.*
- *Als pesten optreedt, moeten leerkrachten en leerlingen (in samenwerking met de ouders) dat kunnen signaleren en duidelijk stelling nemen. Voor leerlingen geldt: Melden van pestgedrag valt niet onder klikken!*
- *Wanneer pesten ondanks alle inspanningen toch weer de kop opsteekt, moet de school beschikken over een *directe aanpak*.*
- *Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert dan is de *inschakeling van een vertrouwenspersoon* nodig. Een vertrouwenspersoon is iemand die je vertrouwt. De vertrouwenspersoon helpt het kind / de ouder of de leerkracht de weg te vinden hoe problemen op te lossen. “De weg” in de school loopt via groepsleerkracht naar de directie of de intern begeleider. Lukt dit niet, dan kan de vertrouwenspersoon ingeschakeld worden. De vertrouwenspersonen van onze school zijn: Carolien Nies en Linda Postma.*

Hoe willen wij preventief met pesten omgaan?

Een pestproject alleen is niet voldoende om een eind te maken aan het pestprobleem. Het is beter om het onderwerp regelmatig aan de orde te laten komen, zodat het ook preventief kan werken.

Op school willen we maandelijks een onderwerp in de kring aan de orde stellen. Of eerder n.a.v. gebeurtenissen die daarom vragen.

Ideeën zijn te halen uit de map: “Beter omgaan met jezelf en de ander”.

Onderwerpen als veiligheid, buiten spelen, omgaan met elkaar, rollen in een groep, aanpak van ruzies etc. kunnen aan de orde komen. Andere werkvormen zijn ook denkbaar, zoals; spreekbeurten, rollenspelen, regels met elkaar afspreken over omgaan met elkaar en groepsopdrachten.

Het voorbeeld van de leerkrachten (en thuis de ouders) is van groot belang. Er zal minder gepest worden in een klimaat waar duidelijkheid heerst over de omgang met elkaar, waar verschillen worden aanvaard en waar ruzies niet met geweld worden opgelost maar uitgesproken. Agressief gedrag van leerkrachten, ouders en de leerlingen wordt niet geaccepteerd. Leerkrachten horen duidelijk stelling te nemen tegen dergelijke gedragingen.

Regels

Een effectieve methode om pesten te stoppen of binnen de perken te houden, is het afspreken van regels voor de leerlingen.

Regel 1:

Een belangrijke stelregel is dat het inschakelen van de leerkracht niet wordt opgevat als klikken. Vanaf de kleutergroep brengen we kinderen dit al bij:

Als je wordt gepest of als je ruzie met een ander hebt of als een ander je steeds hindert en je komt er zelf niet uit, dan mag je hulp aan de leerkracht vragen.

Regel 2:

Een tweede stelregel is dat een medeleerling ook de verantwoordelijkheid heeft om het pestprobleem bij de leerkracht aan te kaarten. Alle leerlingen zijn immers verantwoordelijk voor een goede sfeer in de groep. Ieder kind moet zich veilig, gelukkig en blij kunnen voelen op school.

Regel 3:

Samenwerken zonder bemoeienissen:

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders naar school komen om eigenhandig een probleem voor hun kind op te komen lossen. Bij problemen van pesten zullen de directie en de leerkrachten hun verantwoordelijkheid (moeten) nemen en overleg voeren met de ouders over wat de school eraan gedaan heeft. De inbreng van de ouders blijft bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie, tot het geven van suggesties en tot het ondersteunen van de aanpak van de school.

Regels die gelden in alle groepen:

1. Doe niets bij een ander kind, wat jezelf ook niet prettig zou vinden
2. Kom niet aan een ander als de ander dat niet wil.
3. We noemen elkaar bij de voornaam en gebruiken geen scheldwoorden.
4. Als je kwaad bent ga je niet slaan, schoppen, krabben (je komt niet aan de ander).
5. Probeer eerst samen te praten en te luisteren naar elkaar. Ga anders naar de meester of de juf.
6. Niet: zomaar klikken. Wel: aan de juf of meester vertellen als er iets gebeurt wat je niet prettig of gevaarlijk vindt.
7. Vertel de meester of de juf wanneer jezelf of iemand anders wordt gepest.
8. Blijft de pester doorgaan dan aan de meester of juf vertellen. Kinderen die pesten zitten zelf in de nesten !
9. Word je gepest praat er thuis ook over, je moet het niet geheim houden.
10. Uitlachen, roddelen en dingen afpakken of kinderen buitensluiten vinden we niet goed.
11. Niet aan spullen van een ander zitten
12. Luisteren naar elkaar
13. Iemand niet op het uiterlijk beoordelen of beoordeeld worden
14. Nieuwe kinderen willen we goed ontvangen en opvangen. Zij zijn ook welkom op onze school.
15. Opzettelijk iemand pijn doen, opwachten buiten school, achterna zitten om te pesten is beslist niet toegestaan.
16. Probeer ook zelf een ruzie met praten op te lossen. Na het uitpraten kunnen we ook weer vergeven en vergeten.

Deze regels gelden op school en daarbuiten.

Kinderen mogen in hun eigen groep een aanvulling geven op deze vastgestelde *schoolregels*, in overleg met de leerkracht.

Die aanvulling wordt opgesteld, door en met de groep, dit zijn de *zgn. groepsregels*.

Zowel schoolregels als groepsregels zijn zichtbaar in de klas opgehangen.

Hoe willen wij *correctief* met pesten omgaan?

Directe aanpak van de ruzies en pestgedrag in vier stappen:

Wanneer leerlingen ruzie met elkaar hebben en/of elkaar pesten proberen zij en wij:

Stap 1:

Er eerst zelf (en samen) uit te komen.

Stap 2:

Op het moment dat een van de leerlingen er niet uitkomt (in feite het onderspit delft en verliezer of zondebok wordt) heeft deze het recht het probleem aan de meester of juf voor te leggen. Het is knap als hij of zij dat doet.

Stap 3:

De leerkracht brengt de partijen bij elkaar voor een verhelderinggesprek en probeert samen met hen de ruzie of pesterijen op te lossen en (nieuwe) afspraken te maken.

Bij herhaling van pesterijen of ruzies tussen dezelfde leerlingen volgen sancties (zie bij consequenties).

Stap 4:

Bij herhaaldelijke ruzie- of pestgedrag neemt de leerkracht duidelijk stelling en houdt een bestraffend gesprek met de leerling die pest of ruzie maakt. De fases van bestraffen treden in werking (zie bij consequenties).

Ook wordt op de *leerlingenkaart (witte map)* bij het onderdeel “sociaal-emotioneel” de pester en de gepeste leerling genoteerd. Bij iedere melding wordt door de leerkracht de “toedracht” in de *zwarte map* (no 3) concreet omschreven. Bij de derde melding in de map worden de ouders op de hoogte gebracht van het ruzie- of pestgedrag. Leerkracht(en) en ouders proberen in goed overleg samen te werken aan een bevredigende oplossing.

De leerkracht biedt *altijd* hulp aan de gepeste en begeleidt de pester, indien nodig in overleg met de ouders en/of externe deskundigen.

Consequenties

- De leerkracht heeft het idee dat er sprake is van onderhuids pesten: In zo'n geval stelt de leerkracht een algemeen probleem aan de orde om langs die weg bij het probleem in de klas te komen.
- De leerkracht ziet dat een leerling wordt gepest (of de gepeste of medeleerlingen komen het bij hem melden) en vervolgens leveren stap 1 t/m 4 geen positief resultaat op voor de gepeste: De leerkracht neemt duidelijk een stelling in.

De straf is opgebouwd in 5 fases; afhankelijk van hoelang de pester door blijft gaan met zijn of haar pestgedrag en geen verbetering vertoont in zijn of haar gedrag.

Fase 1:

- Eén of meerdere pauzes binnen blijven;
- Nablijven tot alle kinderen naar huis vertrokken zijn;
- Een schriftelijke opdracht zoals een stelopdracht over de toedracht en zijn of haar rol in het pestprobleem;
- Door gesprek: bewustwording voor wat hij met het gepeste kind uithaalt;
- Afspraken maken met de pester over gedragsveranderingen. De naleving van deze afspraken komen aan het einde van iedere week (voor een periode) in een kort gesprek aan de orde.

Fase 2:

Nogmaals een gesprek met de ouders, als voorgaande acties op niets uitlopen. De medewerking van de ouders wordt *nadrukkelijk* gevraagd om een einde aan het probleem te maken. **De school heeft alle activiteiten vastgelegd in de zwarte map (no 3)** en de school heeft al het mogelijke gedaan om een einde te maken aan het pestprobleem.

Fase 3:

Bij aanhoudend pestgedrag kan deskundige hulp worden ingeschakeld zoals de schoolbegeleidingsdienst, de schoolverpleegkundige of de schoolarts van de GGD of schoolmaatschappelijk werk.

Fase 4:

Bij aanhoudend pestgedrag kan ervoor gekozen worden om een leerling tijdelijk buiten de groep, binnen de school te plaatsen.

Fase 5:

In extreme gevallen kan een leerling geschorst of verwijderd worden. Hierbij verwijzen we naar het bovenschools vastgestelde beleid en protocol bij verwijdering en/of schorsing van een leerling.

Begeleiding van de gepeste leerling:

- Medeleven tonen en luisteren en vragen: hoe en door wie wordt er gepest;
- Nagaan hoe de leerling zelf reageert, wat doet hij of zij voor tijdens en na het pesten?
- Huilen of heel boos worden is juist vaak een reactie die een pester wil uitlokken. De leerling in laten zien dat je op een andere manier kunt reageren;
- Zoeken en oefenen van een andere reactie bijvoorbeeld je niet afzonderen;
- Het gepeste kind in laten zien waarom een kind pest;
- Nagaan welke oplossing het kind zelf wil;
- Sterke kanten van de leerling benadrukken;
- Belonen (schouderklopje) als de leerling zich anders/beter opstelt;
- Praten met de ouders van de gepeste leerling en de ouders van de pester(s);
- Het gepeste kind niet over beschermen bijvoorbeeld naar school brengen of ‘ik zal het de pesters wel eens gaan vertellen’. Hiermee plaats je het gepeste kind juist in een uitzonderingspositie waardoor het pesten zelfs nog toe kan nemen;
- Inschakelen hulp; sociale vaardigheidstrainingen; Jeugdzorg, huisarts, GGD;
- Zoeken van een sport of club. Dat stimuleert positief contact.

Begeleiding van de pester:

- Praten; zoeken naar de reden van het ruzie maken/ pesten (baas willen zijn, jaloezie, verveling, buitengesloten voelen);
- Laten inzien wat het effect van zijn/ haar gedrag is voor de gepeste;
- Excuses aan laten bieden;
- In laten zien welke sterke (leuke) kanten de gepeste heeft;
- Pesten is verboden in en om de school: wij houden ons aan deze regel; straffen als het kind wel pest – belonen (schouderklopje) als kind zich aan de regels houdt;
- Kind leren niet meteen kwaad te reageren, leren beheersen, de ‘stop-eerst-nadenken-houding’ of een andere manier van gedrag aanleren.
- Contact tussen ouders en school; elkaar informeren en overleggen. Inleven in het kind: wat is de oorzaak van het pesten? *
- Zoeken van een sport of club. Dat stimuleert positief contact;
- Inschakelen hulp; sociale-vaardigheidstrainingen; Jeugdzorg; huisarts; GGD.

* Oorzaken van pestgedrag kunnen zijn:

- Een problematische thuissituatie;
- Voortdurend gevoel van anonimiteit (buitengesloten voelen);
- Voortdurend in een niet-passende rol worden gedrukt;
- Voortdurend met elkaar de competitie aan gaan;
- Een voortdurende strijd om macht in de klas of in de buurt.

Adviezen aan de ouders van onze school:

Ouders van gepeste kinderen:

- Onderneem niet direct boze stappen. Laat het kind wel duidelijk merken dat u wilt helpen, maar beraadt u op een goed plan van aanpak;
- Bepaal of u de pesterijen zelf kunt waarnemen. Merkt u frictie tussen het kind en klasgenoten als u het naar school brengt of ophaalt?
- Ga na wat uw kind zelf al heeft gedaan om het pesten te stoppen;
- Bedenk samen de volgende stap: wat kunnen jullie eraan doen?
- Leer uw kind voor zichzelf op te komen, assertief zijn;
- Doe niets buiten het kind om, ook als u naar de leerkracht stapt kunt u dit het beste aangeven. Kinderen zijn vaak bang dat hun ouders (de verkeerde) stappen ondernemen waar zij niets van weten;
- Letterlijk en figuurlijk: ga niet voor uw kind staan. Maar ernaast of erachter.

Ouders van pesters:

- Neem het probleem van uw kind serieus;
- Raak niet in paniek: elk kind loopt kans pester te worden;
- Probeer achter de mogelijke oorzaak te komen;
- Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet;
- Besteed extra aandacht aan uw kind;
- Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport;
- Corrigeer ongewenst gedrag en benoem het goede gedrag van uw kind;
- Maak uw kind duidelijk dat u achter de beslissing van school staat.

Alle andere ouders:

- Neem de ouders van het gepeste kind serieus;
- Stimuleer uw kind om op een goede manier met andere kinderen om te gaan;
- Corrigeer uw kind bij ongewenst gedrag en benoem goed gedrag;
- Geef zelf het goede voorbeeld;
- Leer uw kind voor anderen op te komen;
- Leer uw kind voor zichzelf op te komen.

Afspraken rond pestgedrag Prinses Julianaschool 's-Heerenbroek

Het verschil tussen plagen en pesten

Plagen mag wel, pesten niet.

Maar wanneer is het nog plagen en wanneer wordt het pesten?

Wat is plagen?

Bij plagen is er sprake van incidenten.

Plagen gebeurt vaak spontaan. Het duurt niet lang en is onregelmatig.

Bij plagen zijn de kinderen gelijk aan elkaar; er is geen machtsverhouding.

De rollen liggen niet vast: de ene keer plaagt de één, de andere keer plaagt de ander.

Plagen gebeurt zonder kwade bijbedoelingen en is daarom vaak leuk, plezierig en grappig.

Bij plagen loopt de geplaagde geen blijvende psychische en/of fysieke schade op en is hij/zij in staat zich te verweren.

Wat is pesten?

Iemand wordt getreiterd of is het mikpunt van pesterijen als hij of zij herhaaldelijk en langdurig blootstaat aan negatieve handelingen verricht door één of meer personen.

Bij pesten is het ene kind sterker en het andere kind zwakker.

Het is steeds hetzelfde kind dat wint en hetzelfde kind dat verliest.

Vaak gebeurt pesten niet één keer, maar is het gepeste kind steeds weer de klos.

Het sterkere kind; de pester, heeft een grotere mond en anderen kijken tegen hem of haar op.

De pester heeft geen positieve bedoelingen; wil pijn doen, vernielen of kwetsen.

Het gepeste kind voelt zich eenzaam en verdrietig. Hij of zij is onzeker en bang.

Vormen van pesten

Ze kiezen je niet met gym.
Je mag niet meedoen.
Niemand wil naast je zitten.
Er wordt niet naar je geluisterd.
Ze maken je belachelijk.
Je wordt uitgelachen.
Ze maken grapjes over je.
Je krijgt duwen en porren.
Je wordt geslagen of geschopt.
Je wordt uitgescholden.
Ze pakken je spullen af.
Ze maken je spullen kapot.
Ze roddelen over je.
Je wordt opgewacht of achtervolgd.
Ze discrimineren je.
Je wordt bedreigd.
Je moet meedoen met seksspelletjes.
Je wordt aangeraakt of betast.
Je wordt bedreigd of uitgescholden tijdens het chatten.

Overeenkomsten bij pesterijen

De daders zijn sterker, ouder of met meer.
Het pesten is tegen je zin, maar je kunt het niet stoppen.
Het gebeurt vaker dan één keer, soms weken of maanden lang.
Het gebeurt meestal zo dat volwassenen het niet merken.
Je hebt verdriet en pijn. Het pesten maakt je angstig of bang.

Pesten ?? Nee!!

De volgende regels worden elk jaar, aan het begin van het jaar, in de groep besproken. Een aantal regels is al bekend door de **Doe-je -best -regels**.
Deze regels komen dus vaker per jaar aan de orde.
Regelmatig wordt er aandacht geschonken aan de regels. Niet alleen als er aanleiding voor is, maar op willekeurige momenten worden de regels herhaald.
De kaart met de regels erop wordt goed zichtbaar opgehangen in de klas en de kaart met de namen van de kinderen wordt eronder gehangen.

Als de regels in de groep besproken zijn, zet elk kind zijn naam op het daarvoor bestemde blad. Dat betekent dat alle kinderen het ermee eens zijn en zich aan de regels proberen te houden.
Voor groep 1 t/m 3 is er een map met praatplaten.
Om pesten te stoppen moeten er maatregelen genomen worden.
In eerst instantie naar de pester en de gepeste toe.
Maar ook de groep, de ouders en de leerkracht(en) moeten hier bij betrokken worden.

Bij het bestrijden van pesten gaan we uit van de vijfsporen-aanpak:

1. Hulp aan het gepeste kind
2. Begeleiding/ hulp aan de pester
3. Mobiliseren van de rest van de groep
4. Bespreking door leerkrachten
5. Achtergrondinformatie en adviezen voor de ouders en de opvoeders

PESTEN??? Nee!!!		
X	1	Pas op je woorden
X	2	Iedereen hoort erbij
X	3	Luister goed naar elkaar <i>Als een ander "NEE" of "STOP" zegt, dan stop ik ook echt of ik doe een stap terug.</i>
X	4	Iedereen is anders! <i>Ik behandel anderen met respect.</i>
X	5	Handen thuis <i>Ik gebruik geen geweld om mijn zin te krijgen en mijn ruzies op te lossen.</i>
X	6	Help een ander
X	7	Kom je er samen niet uit? Ga dan naar je meester of juf!!

De school heeft een pestprotocol vastgesteld. Hierin staat uitgebreid beschreven hoe de school omgaat met pestgedrag. Dit protocol is te vinden in de Zorggids.

Digitaal pesten

Wanneer is er sprake van digitaal pesten?

Als je in een chat wordt uitgescholden.

Als je in een chat wordt getreiterd, genegeerd, buitengesloten of gepest.

Als iemand via de webcam iets doet wat je helemaal niet wilt (zien).

Als je dreigsm'sjes krijgt.

Als je nare Sms'jes krijgt (foto's en filmpjes).

Als je via internet nare foto's of filmpjes toegestuurd krijgt.

Als iemand jou voor gek zet via een foto of een filmpje.

Als je een emailbom krijgt.

Als je expres een virus krijgt toegestuurd.

De tien meest gestelde vragen over digitaal pesten:

1. Wat zijn de meest voorkomende vormen van digitaal pesten?

- Het versturen van anonieme mailtjes
- Schelden via mail, chatbox of MSN
- Foto's van iemand op internet plaatsen

2. Is digitaal pesten even erg als gewoon pesten?

De effecten van digitaal pesten zijn erger voor kinderen. Door het gebrek aan face- to-face contact is de drempel laag om agressieve en harde taal te gebruiken. Het vaak anonieme en ongrijpbare karakter maakt dat kinderen niet kunnen reageren.

3.Hoeveel kinderen en jongeren hebben last van digitaal pesten?

30 tot 40% van de kinderen heeft last van uitschelden, roddelen en wachtwoord stelen.

4. Praten kinderen er over met hun ouders en leraar?

De meeste kinderen (56%-80%) vertellen het niet aan hun ouders/leerkrachten als ze worden gepest. Ze vertellen het aan hun vrienden.

5. Waarom is er zoveel aandacht voor digitaal pesten?

Opnames die via de webcam gemaakt worden, worden vastgelegd door een ander. Deze opnames verdwijnen nooit meer. Over de hele wereld kan jouw foto op een site staan. De consequenties ervan en de snelheid waarmee dit gebeurt, zijn verregaand.

6. Is digitaal pesten anders dan live pesten?

Op de digitale snelweg is een ongeremdheid in wat je wel en niet zegt. Bovendien is anonimiteit soms een stimulans vervelende geintjes uit te halen. Je kunt iemand een dreigmailtje sturen zonder dat de ontvanger weet wie de afzender is.

7. Hoe kun je digitaal pesten aanpakken?

Samen met de klas praten over online fatsoen, regel rondom veilig internet afspreken, het maken van schoolbeleid. Leerkrachten opleiden. Samenwerking met de ouders.

8. Het digitale pesten gebeurt buiten op school, dan is het toch niet de verantwoordelijkheid van de school?

Ook al vindt het pesten buiten de school plaats etc. de school heeft er veel last van. Het ruziën en pesten gaat op school door. Schoolresultaten lijden eronder. Er ontstaat een onveilig klimaat. Kinderen kunnen minder goed leren. Het heeft effect op het schoolklimaat. Ouders weten niet wat hun kind op internet doet. Alleen door met de ouders samen te werken is digitaal pesten aan te pakken.

9. Is digitaal pesten te voorkomen?

Nee. Als in het gewone leven is pesten niet uit te bannen.

Gericht optreden is de manier om er mee om te gaan. De school zal in samenwerking met de ouders ervoor zorgen dat er alles aan wordt gedaan om te voorkomen dat er digitaal wordt gepest en dat het escaleert.

10. Helpt verbieden tegen MSN-en?

Nee, voor jongeren hoort MSN bij hun leefwereld. Beter is het om kinderen te leren hoe zij kunnen omgaan met vervelende mailtjes.

De website 'Mijn kind online' (www.mijnkindonline.nl) ondersteunt ouders bij veilig internetgebruik door hun kinderen. De site is van de Stichting Mijn Kind Online, een onafhankelijk kenniscentrum van Jeugd en Media.

Op deze site vindt u o.a. specifieke opvoedadviezen voor de afzonderlijke leeftijdscategorieën.

Algemene adviezen tegen digitaal pesten

1. Zet de computer in een ruimte waar u vaak bent.

Laat uw kind zoveel mogelijk zelfstandig internetten, maar zet de PC -net als de televisie- wel in een gemeenschappelijke ruimte, of op een goed zichtbare plaats. Zo heeft u meer zicht op het internetgedrag van uw kind

(of kinderen) en bent u in de buurt om te helpen als er iets vervelends gebeurt.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat dit standaardadvies moeilijk vol te houden is bij kinderen vanaf een jaar of 13. Zeker als ze inmiddels een eigen PC hebben. Het enige wat u dan nog kunt doen, is erop vertrouwen dat ze u als vertrouwenspersoon zien en zelf naar u toe komen als dat nodig is.

2. Hang vuistregels naast de PC

Hang naast de computer een lijst met datgene wat uw kinderen wel en niet mogen.

3. Weet waar u het over heeft

Zorg dat u zelf genoeg weet van internet, om te begrijpen waar uw kind mee bezig is. Maak uzelf vertrouwd met de belangrijkste mogelijkheden.

Ga chatten, MSN-en, surfen en zoeken, downloaden en mp3'tjes delen.

Alleen op die manier kunt u uw kind echt webwijs maken.

4. Praat over internet

Praat regelmatig met uw kinderen en hun vrienden en vriendinnen over wat ze doen en meemaken op internet en hoe ze dat vinden. Vertel ook over uw eigen ervaringen. Op die manier laat u weten dat u ontvankelijk bent voor hun ervaringen en zullen ze eerder naar u toekomen als dat nodig is.

5. Bepaal een 0900-strategie

Games worden soms onderbroken met de vraag of je nog door wilt spelen.

Dat duidt er vaak op dat er betaald moet worden. Wie 'ja' zegt, loopt de kans om doorverbonden te worden met een duur 0900-nummer.

Ook in andere situaties kunnen er vensters verschijnen waarin gevraagd wordt of je een 0900-nummer wilt bellen.

Het is dus noodzakelijk om hier een effectieve strategie tegen te ontwikkelen. Gebruikt u een Windows-PC, leer uw kinderen dan in ieder geval om meteen op **Alt-F4** (venster sluiten) te drukken, zodra zij een ongewenst venster tegenkomen. Wegklikken met de muis werkt soms te traag. In het uiterste geval kunt u overwegen om alle 0900-nummers te laten blokkeren. Even contact opnemen met KPN is daarvoor voldoende.

6. Installeer een virusscanner en een firewall

Zorg dat er een goede virusscanner op de PC staat en ververs de bijbehorende virusdatabase regelmatig (minstens een keer per week).

Tegenwoordig is ook een firewall onmisbaar, om te voorkomen dat er ongewenste informatie binnen komt of naar buiten gaat.

Definities

Account	Een overeenkomst tussen particulier of organisatie en een provider voor het leveren van toegang tot internet of andere diensten.
Buddy	Vriend(in) waarmee je chat.
Chatprogramma	MSN, ebuddy
Chatten	Het voeren van een gesprek door het heen en weer typen van tekst tussen twee of meer gebruikers van computers die zich op verschillende locaties bevinden en die tegelijkertijd in het zelfde netwerk werken.
Chatbox	Een website bestemd om te chatten.
Emoticons	Symbolen die emoties weergeven door middel van een plaatje of een combinatie van lees- en lettertekens.
Headset	Koptelefoon met microfoon.
Hotmail(adres)	Gratis emailadres.
Mailbox	Door de gebruiker aangemaakte (privé)plek op het internet waar iemand mail kan ontvangen en versturen.
Messengers	Instant Messaging, ook wel afgekort als IM, is een benaming voor technologieën, waarbij het de bedoeling is berichten zo snel mogelijk over te brengen. Dit is in tegenstelling tot email, waar snelheid niet zo telt.
MMS	Multimedia Messaging Service is de multimediale opvolger van sms. Een MMS kan bestaan uit tekst, geluid of een plaatje of een stukje video, of een combinatie daarvan.
MSN	Het chatprogramma MSN staat voor Microsoft Network Messenger. MSN-en is inmiddels uitgegroeid tot een werkwoord. "Ik ben nog even aan het MSN-en."
Nickname	Een zelfgekozen bijnaam die je op het internet gebruikt in plaats van je echte naam.
Provider	Een organisatie of persoon die toegang heeft tot internet of internetdiensten aanbiedt.
Webcam	Een kleine camera om via het internet beelden van een lage resolutie te verzenden. Via programma's als MSN zijn met de beelden van de webcam van de gesprekspartners te zien.

Pesten (CD Kriebeltje – Unieke liedjes over het gevoelsleven van kinderen.).

Vandaag kwam ik naar huis,
ik voelde me zo naar.
Ik heb gehoord de hele dag: “je stottert dat is raar”.
Ik kan er niks aan doen,
het hoort gewoon bij mij.
Want ik ben ik en jij bent jij
en samen zijn we – WIJ.

Refrein

Ik kan er niks aan doen,
het hoort gewoon bij mij.
Want ik ben ik en jij bent jij en samen zijn we – WIJ.

Pesten pesten,
jij mag mij niet pesten.
Pesten kwetst, ja, pesten is gemeen!
Pesten pesten,hou toch op met pesten.
Pesten kwetst, ja, pesten is gemeen!

En 's middags op het plein,
ze schreeuwden:”jij bent dik!”
Het deed me pijn, het deed me pijn.
Ik snik, ik snik, ik snik.

Refrein

Ze lachen me vaak uit:
“Je ogen staan zo scheel.”
Ik pieker vele nachten, ja,
met tranen in mijn keel.

Refrein

Iedereen is anders.
Iedereen is apart.
Pas goed op je woorden.
Iedereen heeft een hart.
Iedereen is anders.
Iedereen is speciaal.
Pas goed op je woorden.
Dat helpt ons allemaal.